

ת"פ 28777/02/14 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד מחמוד גרייב

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 28777-02-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' גרייב

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
שלי היאט

נגד
הנאשם - מחמוד גרייב ע"י עוה"ד גיל גבאי

גזר-דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של סיוע לגניבה ממעביד לפי סעיפים 31 ו-391 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, לנאשם חבר בשם אחמד מחמוד (להלן: **אחמד**). אחמד עבד כאופה במסעדת "קפה נאמן" בקניון עזריאלי במודיעין (להלן: **המסעדה**). ביום 8.2.14, בשעה 23:00 או בסמוך לכך, לאחר שסיים אחמד את משמרתו במסעדה, התקשר אחמד לטלפון של הנאשם ואשר היה באותה עת בבילוי עם חברו בשם אנס אבו חדיר (להלן: **אבו חדיר**) בתל אביב וביקש ממנו להגיע למסעדה על מנת לאסוף אותו.
2. בהמשך, בין התאריכים 8.2.14 ו-9.2.14, בין השעות 23:30 ו-02:33, הגיע הנאשם עם אבו חדיר לקניון מודיעין, שם המתין האחרון ברכב ובעוד שהנאשם הלך לפגוש את אחמד במסעדה. בהמשך, התפרץ אחמד למסעדה בכך שפתח את דלת הכניסה בעזרת מפתח שהיה בחזקתו, ניגש לארון החשמל והוריד את מפסק החשמל של מצלמות האבטחה. מיד לאחר מכן, בעט אחמד בדלת חדר המנהל וזו נשברה מעוצמת הבעיטה. בהמשך, נכנסו הנאשם ואחמד לחדר המנהל ואחמד גנב מתוכו רכוש רב שכלל כספת על כל תכולתה וכסף מזומן. סך הכל אחמד גנב מהמסעדה סך של 29,760 ₪ ושניהם עזבו את המקום במהרה.

3. לאחר מכן, חזרו הנאשם ואחמד לרכבו של אבו חדיר ונסעו לכיוון ביתם. בשעה 02:33 נעצר הרכב במחסום שגרתי של המשטרה. לאחר ביצוע חיפוש ברכב, נמצאה הכספת כשהיא בתוך תיק בצבע שחור כאשר מושב הנוסע שליד הנהג מוצמד לתיק בחוזקה. בהמשך, בחיפוש על גופו של הנאשם, נתפס בכיס מעילו סך של 2,200 ₪.

הודעתו של אחמד

4. הצדדים הגיעו להסכמה שהודעתו של אחמד במשטרה, שהינו העד המרכזי מטעם המאשימה כנגד הנאשם, תוגש כראיה בשלב הטיעונים לעונש והדברים שמופיעים בה ישמשו את בית המשפט על מנת לקבל תמונה שלמה של מדרג האשם שבין אחמד לבין הנאשם.

5. מהודעתו של אחמד (נ/1) מיום 9.2.14, עולים בתמצית הדברים הבאים:

א. אחמד עבד במסעדה ונתגלע סכסוך עבודה בינו לבין המעסיק בכך שלטענתו המעסיק נמנע מלשלם לו את זכויותיו כעובד, כגון דמי הבראה.

ב. בנסיבות אלה, אחמד גמר אומר בדעתו לגנוב את הכספת מתוך המסעדה על מנת לקבל משם את הכספים שלטענתו מגיעים לו מהמעסיק.

ג. אחמד שיתף את הנאשם בכוונתו לגנוב את הכספת מתוך המסעדה, אך הנאשם ניסה להניא אותו מלהוציא את תכניתו מהכוח אל הפועל, אך ללא הועיל.

ד. בעת שאחמד היה לבדו במסעדה והנאשם הגיע למקום על מנת לאסוף אותו כדי שיסעו יחד לירושלים, אחמד הגה בפני הנאשם בשנית את הרעיון שבכוונתו לגנוב את הכספת על ידי פריצת הדלת של החדר שבו מצויה הכספת.

ה. הנאשם ניסה לשכנע את אחמד שלא לעשות זאת, אך אחמד דבק בתכניתו ובסופו של דבר, אכן פרץ את הדלת של החדר בו מצויה הכספת. הנאשם נכנס יחד עמו למסעדה על מנת לשמור שמא יגיע אדם נוסף למקום וישבש את תכניתו של אחמד. בכל מקרה, פעולות הפריצה של הדלת ונטילת הכספת, בוצעו באופן בלעדי על ידי אחמד.

ו. הנאשם סירב להתחלק בשלל שנגנב מהמסעדה מאחר ומדובר בכסף "חראם", כלשונו של אחמד, היינו כסף שהושג בדרך של עבירה ואין בו ברכה (נ/1, ש' 74).

גזר הדין בעניינו של אחמד

6. כמו כן, הוגש לעיוני העתק גזר הדין שניתן בעניינו של אחמד (ת/3) בבית משפט השלום ברמלה ב-ת"פ 27972-02-14. אחמד הורשע בביצוע של העבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין וכן בעבירה המושלמת של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 391 לחוק העונשין. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד מאסר של 18 חודשים וכן עונשים נלווים (להלן: **המתחם בעניינו של אחמד**).

7. אחמד היה בגיל 21 שנים במועד ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי ונטל תפקיד פעיל בפרנסת הוריו ואחיו. על אחמד הושת עונש מאסר בפועל של 3 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן למשך 6 חודשים וכן קנס כספי בסך 3,500 ₪ או 35 ימי מאסר תמורתו.

תסקיר שירות המבחן

8. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן לגבי הנאשם ואשר ממנו עולה בתמצית, כדלקמן:

א. הנאשם הוא בן 24 שנים (בגיר צעיר), מאורס ומתגורר עם הוריו ואחיו בירושלים.

ב. הנאשם עובד מזה 7 חודשים אצל קבלן שיפוצים.

ג. שירות המבחן המליץ להפעיל את המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם, וזאת בדרך של עבודות שירות וכן השתתף מאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים לעונש

9. המאשימה הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם ואשר לפיו קיימת לחובתו הרשעה אחת בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין של בית משפט השלום בירושלים משנת 2013. הנאשם נדון למאסר מותנה של חודשיים לתקופה של שנתיים וכן לקנס בסך של 500 ₪ (ת/1 ו-ת/2) המאסר על תנאי האמור הינו בר הפעלה במקרה שבפני.

10. באת כוח המאשימה טענה שיש להפעיל את המאסר המותנה ולהוסיף עליו מאסר בפועל במצטבר. לעניין מתחם העונש ההולם, נטען על ידי המאשימה שהמתחם הרלוונטי לעבירה שבה הורשע הנאשם (סיוע לגניבה ממעביד) צריך שיהיה מחצית מהמתחם שנקבע בעניינו של אחמד. כמו כן, קיים שוני

מהותי בין הנאשם לבין אחד מהעובדה שלנאשם עבר פלילי קודם ומאסר על תנאי, בעוד שאחמד היה ללא עבר פלילי קודם.

11. בא כוח הנאשם טען שיש להאריך את המאסר המותנה וזאת לאור מדרג האשם שבינו לבין אחד, שבא לידי ביטוי לא רק בכך שאחמד הורשע בעבירה המושלמת של גניבה ממעביד ובעוד שהנאשם הורשע בסיוע לגניבה ממעביד, אלא שיש לתת את הדעת גם לנסיבות כפי שהן עולות מתוך הודעתו של אחד.

דין והכרעה

12. המאשימה טענה כי גבולות מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם הינם מחצית מגבולות המתחם בעניינו של אחד. יוצא מכך, לפי שיטת המאשימה, הגבול העליון של המתחם שרלבנטי לנאשם הוא 9 חודשים. הגבול העליון מקובל עלי.

13. לגבי הגבול התחתון של המתחם, לדעתי, לאור העובדה שהמתחם של אחד מתחיל בנקודה יחסית נמוכה, יש לקבוע כי הגבול התחתון של המתחם של הנאשם יהיה מאסר על תנאי. בנסיבות אלה הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי העבירה שבוצעה על ידי הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

14. שאלה נוספת שיש להכריע בה היא האם יש להאריך את המאסר המותנה של הנאשם, או להפעילו. לדעתי, יש להאריך את המאסר המותנה וזאת מהנימוקים הבאים:

א. קיים מדרג אשם מאוד ברור בין אחד לבין הנאשם. אחד היה הרוח החיה שהגה את רעיון הגניבה מהמעסיק. לנאשם לא היה כל אינטרס, בין כלכלי ובין אחר, באירוע הגניבה. כמו כן, הנאשם גם לא הועסק באותה מסעדה.

ב. הנאשם ניסה להניא במספר הזדמנויות את אחד מביצוע הגניבה.

ג. הנאשם סירב להתחלק בשלל מאחר ומדובר בכסף "חראם", כלשונו של אחד, היינו כסף שאין בו ברכה מאחר והושג בעבירה.

ד. הפעולות הפיזיות של פריצת דלת החדר ונטילת הכספת בוצעו באופן בלעדי על ידי אחד.

ה. המאסר המותנה הינו קצר (חודשיים) ומדובר בהרשעה היחידה שיש לנאשם ואשר הינה בעבירה מסוג עוון (גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין), וזאת להבדיל ממקרים שבהם מדובר במספר הרשעות קודמות ובעבירות פשע ותקופת מאסר מותנה משמעותית.

ו. נסיבותיו האישיות של הנאשם כמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי עם רצף תעסוקתי, הינם נתונים משמעותיים לקראת המשך השארתו בתוך מעגל העבודה, דבר שעלול להיפסק עקב הטלת עונש מאסר בפועל או בדרך של עבודות שירות.

14. המשקל המצטבר של כל הנימוקים שהובאו לעיל, מוביל אותי למסקנה שיש להאריך את המאסר המותנה בצירוף קנס. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מורה על הארכת המאסר המותנה של חודשיים שניתן בת"פ 50794-02-13 של בית משפט השלום בירושלים, מיום 6.6.13, למשך שנתיים נוספות מהיום.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך 1750 ₪ (שהינם מחצית מהקנס שהושת על אחמד), או 10

ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשע"ו, 23 מרץ 2016, במעמד הצדדים.